

Jer 24,1-10 Két kosár füge példázata

Db., 2020. 05. 17. (v)

Ige:

Olv. Jer 24,1-10. 10. v.: *És fegyvert, éhséget és dőghalált bocsatok reájuk mindaddig, amíg elfognak a földről, amelyet nekik adtam és az ő atyáiknak.*

Bevezetés:

Nabukodonozor háromszor foglalta el Jeruzsálemet. Először Joákim király idejében. Ekkor elvitte az Úr háza edényeinek egy részét, és foglyokat, magát a királyt is. Másodszor Joákim fiának, Jekóniásnak idejében. Erről olvastunk az **1. v.-ben**: *Látomást mutata nekem az Úr, és ime, két kosár füge volt letéve az Úr temploma előtt, miután Nabukodonozor babiloniai király Jékóniást, Joákimnak, a Júda királyának fiát és Júdának fejedelmeit és az ácsokat és kovácsokat fogságra hurcolá Jeruzsálemből, és elvivé őket Babilonba. A harmadik volt a legsúlyosabb Sedékiás király idején: Akkor rombolták le a várost és a templomot, és pusztult el sok ember.*

Az első két esetben fogságra vitteket nevezzi az Ige "jó fügeknek". Akik maradtak Sedékiással, azok voltak a „rossz fügek”. Róluk jelentette ki az Úr: *fegyvert, éhséget és dőghalált bocsatok reájuk mindaddig, amíg elfognak a földről.*

Nézzük meg, mi volt a különbség a két csoport között. Miért hasonlítottak a fogságra elvitték a jó fügekhez? Mi miatt volt „rossz füge” a Jeruzsálemben maradt nép? Aztán vonjuk le belőle a tanulságot!

1.) Milyenek voltak az első alkalommal fogságba hurcoltak?

Olv. Dán 1,1-9. Az igéből kiténik, hogy Joákimmal, tehát az első alkalommal vitték fogságra Dánielt és társait. Az ő életük igazolja azt, amit az Úr mutatott Jeremiásnak, hogy „jó fügek” voltak. Ragaszkodtak a törvényhez, nem fertőztették meg magukat tisztátalan

étellel és itallal, és nem hajoltak meg Babilon bálványai előtt, inkább vállalták a tüzes kemencét. De az Úr megőrizte őket. Beteljesítette ígéretét: **5-7. vers:** *Mint ezeket a jó fügeket, úgy megkülönböztetem a Júda foglyait, akiket e helyről a kaldeusok földjére vittem, az ő javukra. ⁶ És őket szemmel tartom az ő javukra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom. ⁷ És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr, és ők én népeimmé lesznek, én pedig Istenükké leszek, mert teljes szívükből megtérnek hozzám.*

Két tanulságot említek meg ebből.

1. Ahogy akkor, úgy most is ismeri az Úr a szívünket, és akik hűségesek Hozzá, azokat külön szemmel tartja a javukra. Igaz, hogy Isten mindenkit szeret, de az is igaz, hogy nem egyformán bánik mindenkivel. Akik szeretik Istent, azokat az Úr másképpen szereti, mint a többieket. **Mal 3:17-18** *És azon a napon, ...kedvezek nekik, amint ki-ki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt. És meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgálja között és a között, aki nem szolgálja őt.*

2. Amikor a „jó fügeket” a többiek előtt fogságba vitték, talán sokan nem értették, ők maguk sem, hogy miért pont őket viszik fogságba, akik hűségesek az Úrhoz. Talán voltak, akik ezt igazságtalannak vagy büntetésnek gondolták. De az Úr tudta, és később kiderült, hogy ez kiváltság volt, mert Isten a fogsággal mentette meg őket a pusztulástól, és jó bizonyosságok voltak a pogányok közt. Soha ne vonjuk kétségbe Isten útját, mert igaz, hogy „akik Istent szereti, minden a javukra van.”

2.) Milyenek voltak a második alkalommal fogságba hurcoltak?

Esz 2,5-7a: *Vala egy zsidó férfiú Susán várában, akinek neve Márdokeus, ... Benjámin nemzetségéből, ⁶ Aki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, amely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, akit rabságba vitt el Nabukodonozor, babilóniai király. ⁷ És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek az ő nagybátyja leányának.*

Jekóniással vitték fogságba Márdokeust és Esztert. Tudjuk, milyen hűségesek voltak az Úrhoz. Életük kockáztatásával mentették meg a fogságban élő zsidókat, hogy Hámán ki ne pusztítsa őket. „Jó fügek” voltak. Istennek gondja volt rájuk. Mellettük állt és megvédte őket.

A 70 éves babiloni fogság végén azok tértek haza, akiket az első és második alkalommal fogságba hurcoltak. Betelt, amit Isten mondott: **Alapige 6. v.:** *És őket szemmel tartom az ő javukra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom.* Akik pedig Jeruzsálemben maradtak, elpusztultak: **Alapige 10. v.:** *fegyvert, éhséget és dőghalált bocsatok*

reájuk mindaddig, amíg elfogynak a földről.

Természetesen azok sem voltak tökéletesek, akiket Isten a jó fűgékhez hasonlított. Hiszen senki nem tudja a törvényt maradéktalanul teljesíteni. De Isten látta a szívüket, szándékukat, az Úr iránti szeretetüket, és kegyelmesen fordult feléjük: **Alapige 7. v.:** *És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr; és ők népemmé lesznek, én pedig Istenükké leszek, mert teljes szívükből megtérnek hozzám.*

Testvérek! Ez is nagyon tanulságos! Amikor ma egy ember keresi az Urat, eleinte jót cselekszik, és a törvényt akarja betölteni, így szeretne megfelelni Istennek. Ne intézzük el az ilyet azzal, hogy „úgysem tudod a törvényt megtartani, és az üdvösség nem cselekedetéből van!” Mert ezzel akadályozhatjuk, hogy maga jöjjön rá, mennyire bűnös, és a szíve igazán összetörjön, és kegyelemért kiáltson. Akkor az Úr munkálja majd benne, amit olvastunk: *És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engemet... mert teljes szívükből megtérnek hozzám.* **Máté 7:8** *Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.*

3.) Miért volt „rossz fűge” a Jeruzsálemben maradt nép?

Erről később még többször szeretnék szólni, hiszen az Úrnak fegyverrel, éhséggel és dögghalállal való fenyegetése Sedékiás idejében teljesedett be. Most csak két eseményt említek, ami rámutat arra a romlottságra, amit a rossz fűgék jelképeztek.

(1) *Hamis próféták voltak, és azokra hallgattak.* Egy ilyen eset **olvasunk Jer 28,1-4. 10-14.** Isten azt mondta Jeremiásnak, hogy vegyen a nyakába egy jármot, és hordja annak a bizonyosságául, hogy az Úr akarata szerint Jeruzsálem és a környező népek mind a babiloni királynak kell, hogy szolgáljanak. Jeremiás hűségesen hordta a jármot Sedékiás uralkodásának a kezdetén. Ekkor jött Hanániás, a hamis próféta, és letörte a jármot. Jeremiással ellentétben azzal biztatta a népet, hogy 2 év múlva Isten visszahozza a foglyokat és az edényeket. Erre az Úr azt üzenté Jeremiás által, amit az előbb olvastunk a **13-14. v.-**

ben: *A fajármot eltörted, de csináltál helyébe vasjármokat. Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Vasjármot vetettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és szolgáljanak neki.* Az Úr azzal büntette a hamis prófétát, hogy Jeremiás szavai szerint még abban az évben meghalt. Ennek ellenére sem a király, sem a nép nem hitt az Úr beszédének, amit Jeremiás által küldött.

Testvérek! Micsoda vakság! Miért nem hittek az Úrnak? Miért hittek a hazug beszédnek? Azért, mert tetszett nekik. **Jer 5:30-31** *Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön: A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, és az én népem így szereti! A hamisságot szerették, mert „romlott fűgék” voltak! Megérték az ítéletre!*

Ugyanerre mutat egy másik esemény is:

(2) *Jeremiást meg akarták ölni. Jer 38, 2-5: Ezt mondja az Úr: Aki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és dögghalál miatt, aki pedig kimegy a káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz neki és él.* ³ *Ezt mondja az Úr: Bizonytal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt.* ⁴ *És mondanak a fejedelmek a királynak: Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerősíteni a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nekik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére.* ⁵ *És monda Sedékiás király: Am a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre.* Ezek után Jeremiás egy sáros, mély verembe tették, ahol rövidesen meghalt volna, ha az Úr ki nem szabadtja.

Miért volt ennyire vak és hitetlen ez a nép az Úr szava iránt? Miért a hazug beszédnek hittek, noha a tények mind Jeremiás szavait igazolták? Honnan volt ez a gyűlölet az Úr szava és Jeremiás ellen? **Onnan, hogy** olyanok voltak, mint a romlott fűgék. Már éretté váltak az ítéletre: a fegyverre, éhségre és dögghalálra, ami rövidesen be is következett!

Befejezés:

Szeretnék rámutatni egy olyan igazságra, amit gyakran félreértének. Többször hallottam már testvérektől, hogy Isten nem személyválogató, mindenkit egyformán szeret. Vannak, akik e kijelentés alatt azt értetik, hogy Isten ugyanúgy szereti az Ellene lázadó, bűnben élő embert, mint azt, aki az Úrnak szolgál, aki Neki szentelte az egész életét. De ez így nem igaz, csak féligazság. Igaz ugyan, hogy Isten minden embert szeret, mert J. Kr. egyformán meghalt mindenkiért, és mindenkit ugyanaz a kegyelem üdvözíthet. De az üdvösségen túl más is számít. Mégpedig az, ki, hogyan engedelmes vagy engedetlen az Úr iránt. Itt a példa előttünk. Jeruzsálem lakói mind Ábrahám utódai voltak, mindet szerette az Úr. De a

„jó fügékkal” másképpen bánt, mint a „rossz fügékkal”.

Ahogy a *fegyver éhség és döghalál* elől kimentette Isten a hűségeseket, ugyanúgy menti ki a nagy nyomorúság minden szörnyüségé elől az Úr az Övéit az elragadtatáskor. Akik Neki szolgálnak, *megbecsüli azokat az Atya!*

Amen